

Digitale sexkrænkelser

Version 5. maj 2017

1. Overblik og tjekliste

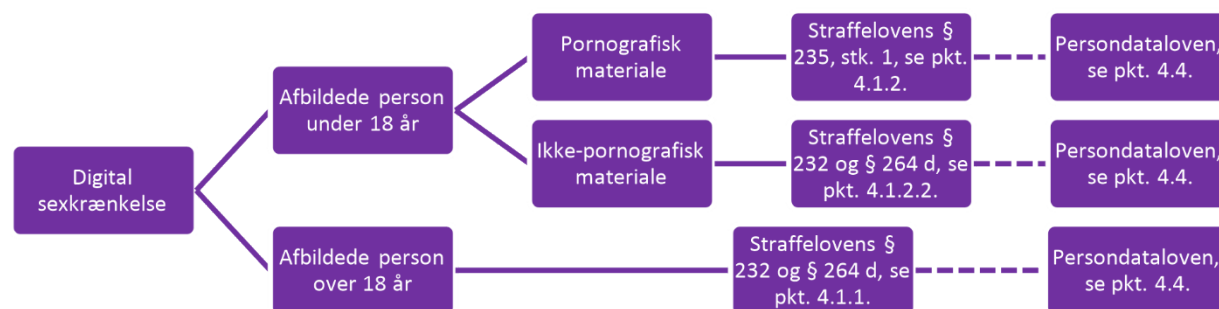
Digitale sexkrænkelser (tidligere kaldet ”hævnporno”) omfatter situationer, hvor der sker deling eller offentliggørelse – ofte via internettet, mobiltelefoner mv. – af nøgenbilleder, herunder billeder eller videoer af seksuel karakter, uden samtykke fra den afbildede person.

Politiet skal under efterforskningen være særligt opmærksom på:

- At sagen efterforskes ved rette værneting, se [pkt 2.1](#).
- At anvende de tvangsindgreb, der kan anvendes ved it-kriminalitet, se [pkt 2.2](#).
- At foretage en indledende bevissikring, se [pkt 2.3](#).
- At foretage en optælling af antallet af billeder/videoer med kategori-inddeling i sager om børnepornografisk materiale efter straffelovens § 235, se [pkt 2.4](#).
- Om sagen eller dele af sagen omhandler grænseoverskridende/international kriminalitet, se [pkt 2.5](#).

Anklagemyndigheden skal være særligt opmærksom på:

- At sager om overtrædelse af straffelovens § 264 d er undergivet betinget offentlig påtale, se [pkt 3.1](#).
- At nedlægge påstand om konfiskation af den/de enheder, der har været anvendt til at dele/offentliggøre nøgenbilleder mv., se [pkt 3.3](#).
- At anvende de rigtige bestemmelser i sagerne. Figuren nedenfor viser, hvilke bestemmelser anklageren som udgangspunkt skal overveje i forbindelse med tiltalerejsning:

- At overveje, om der er grundlag for at rejse tiltale for overtrædelse af straffelovens § 264 a om uberettiget fotografering, se [pkt 4.1.3.1](#).

- At overveje, om der er grundlag for at rejse tiltale for overtrædelse af straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser i forhold til den person/de personer, der modtager det delte materiale, se [pkt 4.1.3.2](#).
- At overveje om persondatalovens regler finder anvendelse, hvis forholdet ikke er omfattet af straffelovens bestemmelser, se [pkt 4.1.4](#).
- At sager om digitale sexkrænkelser er et anklagerfagligt fokusområde i retspraksis i 2017, se [pkt 6.1](#).

2. Politiets efterforskning og sagsbehandling

2.1. Værneting for efterforskningen

Sager om digitale sexkrænkelser vil ofte være it-kriminalitet. Se mere om efterforskningsværneting i sager om it-kriminalitet i Rigspolitiets kundgørelse B nr. 31, hvor der er fastsat retningslinjer for politiets behandling af sager om it-kriminalitet.

2.2. Efterforskning af sager om digitale sexkrænkelser

Sager om digitale sexkrænkelser vil ofte være it-kriminalitet. Politiet skal derfor være opmærksom på de tvangsindgreb, der kan anvendes ved it-kriminalitet for f.eks. at knytte en mistænkt til handlinger foretaget på internettet.

Læs mere om efterforskning af sager om it-kriminalitet, herunder valg af relevante tvangsindgreb i [Videnspakken om it-kriminalitet afsnit 1.2. og 1.3.](#)

2.3. Indledende bevissikring

I sager om digitale sexkrænkelser skal politiet så hurtigt som muligt foretage en indledende bevissikring. Det kan blandt andet ske ved brug af Klippe-Klistre-Værktøj eller PDF-udskrift.

Se mere i Rigspolitiets actioncard om indledende bevissikring i sager om digitale sexkrænkelser, der er på POLNET under "Efterforskning", "IT-kriminalitet", "Vejledninger".

2.4. Opgørelsen af antallet af billeder og videosekvenser i sager om børnepornografi efter straffelovens § 235

Politiet skal i sager, hvor der rejses sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 235, foretage en optælling af antallet af billeder/videoer, så det fremgår, hvor mange fremstillinger der er omfattet af kategori 1-3. Kategorierne er udarbejdet efter drøftelse med Nationalt IT-Efterforskningscenter (nu NC3).

Se mere i [afsnittet om Seksualforbrydelser, pkt. 2.2. i Rigsadvokatmeddelelsen.](#)

2.5. Grænseoverskridende kriminalitet/international retshjælp

Sager om digitale sexkrænkelser kan ofte have international karakter, hvis f.eks. billeder/videoer er udbredt via udenlandske hjemmesider eller sociale medier.

3. Forberedelse

3.1. Påtale

Sager om overtrædelse af straffelovens § 264 d er undergivet betinget offentlig påtale. Det betyder, at offentlig påtale kan ske, når den forurettede begærer det, jf. straffelovens § 275, stk. 2, 1. pkt.

En anmeldelse fra den berettigede skal anses som en begæring om offentlig påtale, medmindre andet fremgår af anmeldelsen, jf. retsplejelovens § 720, stk. 2. Den berettigede er som udgangspunkt forurettede, jf. retsplejelovens § 725. Hvis den forurettede er umyndig, kan værgeren påtale eller fremsætte begæring om offentlig påtale.

Hvis almene hensyn kræver det, kan der ske offentlig påtale, selvom den berettigede ikke begærer det, jf. retsplejelovens § 727, stk. 2.

Anklageren skal i forbindelse med sagens behandling i retten være opmærksom på at dokumentere påtalebegæringen fra forurettede. Anklageren kan f.eks. henvise til, at det fremgår af anmeldelsesrapporten, at forurettede har anmeldt forholdet.

Se mere om betinget offentlig påtale i [afsnittet om freds- og ærekrænkelse \(§§ 263-275 a\) i Rigsadvokatsmeddelelsen](#).

3.2. Subsumption

Anklagemyndigheden skal være opmærksom på, at forholdet henføres under de rigtige bestemmelser, se mere om de mulige bestemmelser under [pkt 4.1](#).

3.3. Konfiskation

I sager om digitale sexkrænkelser skal anklagemyndigheden som udgangspunkt nedlægge påstand om konfiskation af den/de enheder (computer, mobiltelefoner, tablet mv.), der har været anvendt til at begå den digitale sexkrænkelse, hvis det findes påkrævet for at forebygge yderligere lovovertrædelser, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

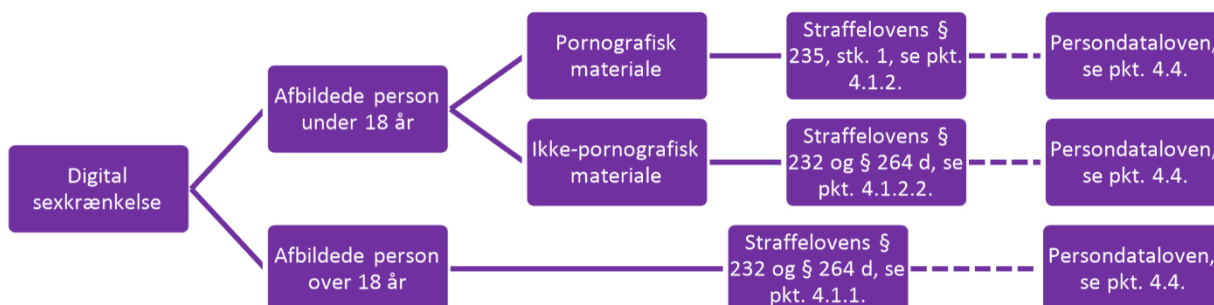
I sager, hvor der alene er tale om et enkeltstående og mere tilfældighedspræget forhold, vil det efter Rigsadvokatens opfattelse ofte ikke være påkrævet at nedlægge påstand om konfiskation.

4. Jura

4.1. Subsumption

Når anklageren skal vurdere subsumptionen i en sag om digitale sexkrænkelser, skal anklageren indledningsvist vurdere, om den afbildede person er over eller under 18 år. Anklageren skal herefter

vurdere karakteren af de videregivne billeder/videoer. Figuren nedenfor viser, hvilke bestemmelser anklageren som udgangspunkt skal overveje i forbindelse med tiltalerejsning:

Det har ikke betydning i forhold til den retlig subsumtion, hvordan billederne/videoerne er optaget. Billederne/videoerne kan f.eks. være:

- optaget af den afbildede selv eller med samtykke fra den afbildede, men uden samtykke til videregivelse – eller i hvert fald til videregivelse i det omfang, som er sket, eller
- optaget uden samtykke og eventuelt uden den afbildedes viden, eller
- billedmanipulerede, så de er blevet pornografiske, selvom de oprindelige billeder/videoer ikke var det.

4.1.1. Den afbildede person er over 18 år

Hvis den afbildede person er over 18 år, vil deling eller offentliggørelse af nøgenbilleder/videoer, herunder billeder eller videoer med af seksuel karakter, uden samtykke fra den afbildede person, som udgangspunkt være en overtrædelse af straffelovens § 264 d og straffelovens § 232.

4.1.1.1. Straffelovens § 264 d

Deling eller offentliggørelse af nøgenbilleder, herunder billeder eller videoer af seksuel karakter, uden samtykke fra den afbildede person, vil som udgangspunkt være strafbart efter straffelovens § 264 d. Der sker således uberettiget videregivelse af meddelelser og billeder vedrørende en andens private forhold eller af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden.

Det er ikke nærmere beskrevet i forarbejderne til bestemmelsen, hvilken karakter et nøgenbillede skal have for, at det vil være strafbart at videregive det uden samtykke fra den afbillede. Det er Rigsadvokatens opfattelse, at hvis et billede viser kønsdele, bagdel eller bryster, vil der som udgangspunkt være tale om et billede, som det vil være strafbart at videregive uden samtykke. Se dog nedenfor om Højesterets dom om Se&Hørs offentliggørelse af billeder af en studievært (U 2010.2448 H).

Betingelser for strafansvar

- Det er en betingelse for at straffe for overtrædelse af straffelovens § 264 d, at billedet eller omstændighederne i forbindelse med videregivelsen gør det muligt at identificere den

afbildede. Det kan f.eks. ske ud fra billedet, tilhørende tekst eller omstændighederne i forbindelse med videregivelsen.

- Det er endvidere en forudsætning, at videregivelsen er uberettiget. Det kan være enhver form for videregivelse – både privat (f.eks. ved en SMS-besked mellem to personer) og offentlig videregivelse (f.eks. ved offentliggørelse på en offentlig tilgængelig hjemmeside). En videregivelse vil ikke være uberettiget, hvis den afbildede har givet samtykke til den.

Private forhold

Straffelovens § 264 d, 1. led, omhandler billeder om en andens private forhold. ”Private forhold” er blandt andet interne familieforhold, seksualforbindelser, sygdom, stof- eller spiritusmisbrug, selvmord og selvmordsforsøg. Beskyttelsen gælder i forhold til både rigtige og urigtige oplysninger om de private forhold.

Billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden

Straffelovens § 264 d, 2. led, om billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden, skal efter forarbejderne og retspraksis fortolkes snævert. Det omfatter i almindelighed ikke billeder af personer, der færdes nøgne på et frit tilgængeligt sted. Det gælder, uanset om stedet er øde, og fotograferingen er sket på lang afstand. Se f.eks. U 2010.2448 H, der handlede om, hvorvidt en ansvarshavende redaktør fra Se&Hør skulle betale godtgørelse til en studievært for offentliggørelse af billeder af hende, hvor hun blandt andet var gravid og topløs. Højesteret tilkendegav i den forbindelse, at straffelovens § 264 d, 2. led, kun finder anvendelse i situationer, hvor den pågældende, uden selv at have haft nogen direkte indflydelse på det, er bragt i en ekstraordinær situation, som f.eks. offer for en trafikulykke. Hvis den pågældende selv har bragt sig i den ekstraordinære situation, bør der, selv om vedkommende ikke har tænkt på muligheden af fotografering, i almindelighed ikke blive tale om straf efter straffelovens § 264 d. Se også U 2015.3802 Ø, hvor den tiltalte blev frifundet for overtrædelse af § 264 d efter at have offentliggjort en filmsekvens med titlerne ”perverse svin” og ”liderbasser”, der viste fem mænd, der nøgenbadede på en offentlig strand.

Se mere i [Straffelovrådets betænkning nr. 1563/2017 om freds- og ærekrænkelser, afsnit 2.5.1.3.](#)

4.1.1.2. Straffelovens § 232

Efter straffelovens § 232 er det ulovligt at krænke blufærdigheden ved uanstændigt forhold.

Deling eller offentliggørelse af nøgenbilleder, herunder billeder eller videoer af seksuel karakter, uden samtykke fra den afbildede person, vil som det klare udgangspunkt være strafbart efter straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelse.

Det er ikke nærmere beskrevet i forarbejderne til bestemmelsen, hvilken karakter et nøgenbillede skal have for, at det vil være strafbart at videregive det uden samtykke fra de afbillede. Det er Rigsadvokatens opfattelse, at hvis et billede viser kønsdele, bagdel eller bryster, vil der som udgangspunkt være tale om et billede, som det vil være strafbart at videregive uden samtykke.

Videregivelse af nøgenbilleder, herunder billeder eller video af seksuel karakter (til personer, der gerne vil modtage materialet), hører ikke til det traditionelle anvendelsesområde for straffelovens § 232, jf. Straffelovrådets betænkning nr. 1563 om freds- og ærekrænkelser. Straffelovrådet slår dog samtidig fast, at en sådan videregivelse som det klare udgangspunkt i sig selv anses for at være en strafbar blufærdighedskrænkelse i forhold til den afbildede. Se [Straffelovrådets betænkning nr. 1563 om freds- og ærekrænkelser, afsnit 2.5.1.3.](#)

Hvornår er en digital sexkrænkelse omfattet af straffelovens § 232

Videregivelse af oplysninger af seksuel karakter til andre kan i sig selv udgøre en blufærdighedskrænkelse, forudsat at forholdet har den grovhed, som kræves for anvendelse af straffelovens § 232, jf. forarbejderne til lov nr. 633 af 12. juni 2013 ([lovforslag nr. L 141, de almindelige bemærkninger, pkt. 6.1.](#)).

- **Grovhed**

følge forarbejderne sigter ”uanstændigt forhold” til handlinger, som har en vis grovere seksuel karakter. Straffelovens § 232 kan betragtes som en generalklausul, der kan anvendes på enhver seksuel handling af en vis grovere karakter, som ikke er omfattet af de øvrige bestemmelser i straffelovens kapitel 24, jf. [lovforslag nr. L 141, de almindelige bemærkninger, pkt. 6.1.](#)

Det er Rigsadvokatens opfattelse, at videregivelse af nøgenbilleder eller billeder/videoer af seksuel karakter som det klare udgangspunkt må antages at have den tilstrækkelige grovhed til at være omfattet af straffelovens § 232. Det kan i den forbindelse fremhæves, at det f.eks. er omfattet af bestemmelsen, hvis en person belurer nøgne mennesker i et omklædningsrum eller lignende. Digitale sexkrænkelser kan betragtes som en slags digital beluring.

- **Egnet til at krænke blufærdigheden**

Det er en betingelse for strafansvar, at videregivelsen er egnet til at krænke blufærdigheden. Det er Rigsadvokatens opfattelse, at sager om digitale sexkrænkelser, hvor der sker videregivelse af nøgenbilleder, herunder billeder eller videoer af seksuel karakter, som udgangspunkt er egnet til at krænke den afbildedes blufærdighed.

Der henvises i øvrigt til [betænkning nr. 1534/2012 om seksualforbrydelser, kapitel 21, afsnit 1.1.](#) og Kommenteret Straffelov, Speciel Del, s. 351.

4.1.1.3. Eksempler på formulering af tiltalen

Rigsadvokaten har udarbejdet eksempler på, hvordan tiltalen kan formuleres i sager om digitale sexkrænkelser:

- overtrædelse af straffelovens § 264 d og § 232, ved den [indsæt dato] via sin mobiltelefon fra adressen [indsæt adresse] uberettiget at have videregivet billeder/videoer af [indsæt navn] private forhold eller billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden. Tiltalte sendte tre film, hvor [indsæt navn og handling] til [antal/flere/unavngivne] personer. Det var egnet til at krænke [indsæt afbildedes navn] blufærdighed.
- overtrædelse af straffelovens § 264 d og § 232, ved den [indsæt dato] fra adressen [indsæt adresse] uberettiget at have videregivet billeder af [indsæt navn] private forhold eller billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden. Tiltalte oprettede en falsk Facebookprofil i [indsæt navn] navn og uploadede [indsæt antal] nøgenbilleder/billeder af seksuel karakter/billeder, hvor [beskriv billedet]. Det var egnet til at krænke [indsæt afbildedes navn] blufærdighed.

4.1.2. Den afbildede person er under 18 år

Hvis den afbildede person er under 18 år, vil den relevante straffebestemmelse afhænge af karakteren af det udbredte materiale:

- Hvis der er tale om pornografiske billeder/videoer, skal anklagemyndigheden som udgangspunkt rejse tiltale for overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1, om udbredelse af børnepornografisk materiale. Se [pkt 4.1.2.1.](#)
- Hvis der er tale om billeder/videoer, der ikke har et pornografisk indhold, skal anklagemyndigheden – hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt, jf. [pkt 4.1.2.2.](#) – rejse tiltale for overtrædelse af straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser og § 264 d om videregivelse af billeder om private forhold mv.

4.1.2.1. Pornografisk materiale – Straffelovens § 235

Straffelovens § 235 har et snævrere anvendelsesområde i sager om digitale sexkrænkelser end straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser. Efter § 232 skal der være tale om, at billeder/videoer har en vis grovere seksuel karakter (se [pkt 4.1.1.2.](#)), mens billeder/videoer for at være omfattet af straffelovens § 235 skal være pornografiske.

Som udgangspunkt er følgende billeder/videoer omfattet af begrebet ”pornografisk” i straffelovens § 235 (svarende til, hvad der gælder i alle andre sager om overtrædelse af § 235):

- Billeder, hvor personer under 18 år har samleje eller andet seksuelt forhold end samleje,
- Billeder, hvor der i forhold til personer under 18 år anvendes genstande på en måde, der svarer til samleje eller andet seksuelt forhold end samleje, og
- Billeder, hvor personer under 18 år anvendes som model for fotografering af kønsdele eller seksuelt prægede berøringer.

Se mere i forarbejderne til lov nr. 633 af 12. juni 2013 ([lovforslag nr. 141 af 6. februar 2013, de almindelige bemærkninger, pkt. 8.1.](#)).

Det kan være billeder, hvor barnet er alene på billedet, og hvor der ikke foregår seksuel aktivitet med andre, f.eks. billeder med fokusering på kønsdelene, onani og anden seksuel berøring (kategori 1). Det kan også være billeder, hvor der er seksuel aktivitet mellem to eller flere aktører, eller hvor barnet udsættes for berøringer omfattet af straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser, samt billeder, hvor barnet er alene på billedet, og hvor barnet indfører fingre eller redskaber i egne kønsåbninger (kategori 2). Endelig kan det f.eks. være billeder, hvor barnet fremstilles som udsat for voldtægt, tvang, trusler eller lignende, eller hvor barnets liv fremstilles som udsat for fare eller fremstilles som udsat for grov vold eller som udsat for alvorlig skade (kategori 3). Kategori 1-3 er udarbejdet efter drøftelse med Nationalt IT-Efterforskningscenter (nu NC3).

Udbredelse af børnepornografisk materiale er strafbart uden hensyn til et eventuelt samtykke. Den afbildede kan heller ikke give diskulperende samtykke til, at der først sker udbredelse, når den pågældende er fyldt 18 år.

Se mere om straffelovens § 235 i Videnspakke om it-kriminalitet, afsnit 4.2.2.

4.1.2.2. Ikke-pornografisk materiale – Straffelovens § 232 og § 264 d

Hvis de videregivne nøgenbilleder eller billeder/videoer af seksuel karakter ikke har et pornografisk indhold, jf. punkt 4.1.2.1. ovenfor, er billederne/videoerne ikke omfattet af straffelovens § 235. Videregivelsen af billederne/videoerne vil i stedet som udgangspunkt være omfattet af straffelovens § 232 og § 264 d, se [pkt 4.1.1.](#)

4.1.3 Andre strafbare forhold i forbindelse med en digital sexkrænkelse

4.1.3.1. Fotografering

Anklagemyndigheden skal i sager om digitale sexkrænkelser overveje, om der skal rejses tiltale for overtrædelse af straffelovens § 264 a. Efter denne bestemmelse er det strafbart uberettiget at fotografere personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted.

Hvis gerningsmanden optager de billeder/videoer, der deles eller offentliggøres, uden forurettedes samtykke, kan der være tale om en overtrædelse af straffelovens § 264 a.

Se mere i [Straffelovrådets betænkning nr. 1563/2017 om freds- og ærekrænkelser, afsnit 2.3.](#)

Anklagemyndigheden skal herudover overveje, om selve fotograferingen udgør en blufærdighedskrænkelse af den fotograferede. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis den fotograferede ikke ved, at han/hun bliver fotograferet, og forholdet i øvrigt har en seksuel karakter af en vis grovhed, se [pkt 4.1.1.2.](#)

4.1.3.2. Personer, der modtager nøgenbilleder mv.

Anklagemyndigheden skal overveje, om der skal rejses tiltale for blufærdighedskrænkelse, jf. straffelovens § 232, i forhold til de personer, der modtager de pågældende billeder/videoer.

Det er som udgangspunkt tilstrækkeligt, at videregivelsen er *egnet* til at krænke blufærdigheden hos de personer, der modtager billederne mv. Der fremgår dog af forarbejderne til straffelovens § 232 ([Lovforslag nr. 141 af 6. februar 2013, de almindelige bemærkninger, pkt. 6.1.](#)), at der i kravet om, at en handling skal være blufærdighedskrænkende, ligger, at handlingen skal være foretaget over for en eller flere personer, hvis interesse man ved strafansvar forsøger at beskytte. Det betyder, at et samtykke fra de personer/den person, der modtager billeder mv., udelukker strafansvar. Der skal derfor ikke rejses tiltale for blufærdighedskrænkelse, jf. straffelovens § 232, i forhold til de personer, der modtager materialet, hvis det må lægges til grund, at modtagerne ønsker eller er indforstået med at modtage det pågældende materiale.

4.1.4. Persondataloven

Hvis videregivelsen mv. af billeder/videoer ikke er omfattet af straffelovens bestemmelser, jf. afsnit 4.1.1. - 4.1.2., skal anklagemyndigheden overveje, om der er tale om overtrædelse af persondatalovens regler.

Privates offentliggørelse af billeder på internettet

Privates offentliggørelse af billeder på internettet skal som udgangspunkt overholde persondataloven. Det betyder, at privatpersoner i mange tilfælde ikke lovligt kan offentliggøre billeder af andre personer uden samtykke, medmindre billederne allerede er offentliggjort. Privates overtrædelse af persondatalovens regler kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, jf. persondatalovens § 70, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, herunder f.eks. straffelovens § 264 d, § 232 og § 235.

Se også Den kommenterede lov om behandling af personoplysninger, Datatilsynets hjemmeside (www.datatilsynet.dk), [Straffelovrådets betænkning nr. 1534/2012 om seksualforbrydelser og Videnspakken om it-kriminalitet](#).

5. Straf og andre retsfølger

5.1. Generelt om straffastsættelsen

Anklagemyndigheden skal i sager om digitale sexkrænkelser, hvor der sker deling eller offentliggørelse af nøgenbilleder, herunder billeder eller video af seksuel karakter, uden samtykke fra den afbildede person, lægge vægt på karakteren af krænkelsen i forbindelse med strafpåstanden. Anklagemyndigheden skal særligt lægge vægt på:

- Omfanget af delingen/offentliggørelsen
 - Hvor mange personer er billeder/videoer delt til?
 - Hvordan er billederne/videoerne offentliggjort? (f.eks. på internettet, via mobiltelefon, lukkede/åbne grupper, offentlig tilgængelig hjemmeside, intranet på skole)
 - Er der tale om organiseret/planlagt deling/offentliggørelse?
- Karakteren og antallet af nøgenbillederne/videoerne
 - Omfanget af materialet (hvor mange billeder/videoer er blevet offentliggjort/delt)?
 - Hvad er grovheden af materialet?
- Konsekvens af deling/offentliggørelse for forurettede
 - Hvordan er muligheden for at fjerne materialet (skadevirkning)?
 - Er forurettede blevet kontaktet som følge af deling/offentliggørelse?

Det er som udgangspunkt uden betydning for strafpåstanden, at det er den forurettede selv, der har optaget og delt billederne med tiltalte.

5.2. Den afbildede person er over 18 år – straffelovens § 232 og § 264 d

Anklagemyndigheden skal som udgangspunkt nedlægge påstand om, at tiltalte idømmes en fængselsstraf. Strafpåstanden skal afspejle, at der både er tale om en krænkelse af seksuel karakter (straffelovens § 232) samt uberettiget videregivelse af private billeder/videoer (straffelovens § 264 d).

Digitale sexkrænkelser er et anklagerfagligt fokusområde i retspraksis 2017. Det betyder, at politikredsene skal drøfte strafpåstanden med den regionale statsadvokat.

Sager om digitale sexkrænkelser kan omhandle forskellige situationer spændende fra, at en person under 18 år sender en SMS-besked med et enkelt nøgenbillede til én anden person, til at flere personer mere systematisk og organiseret offentliggør mange nøgenbilleder og pornografiske videoer på flere offentlig tilgængelige hjemmesider eller sender materialet direkte til den afbildedes arbejdsplads, venner og familie.

Anklagemyndighedens strafpåstand skal naturligvis afhænge af sagens nærmere omstændigheder.

Det er Rigsadvokatens opfattelse, at anklagemyndigheden i sager om digitale sexkrænkelser skal tage udgangspunkt i en strafpåstand på fængsel i 30-40 dage, når der alene er tale om videregivelse af nogle få billeder mv.

Det betyder, at anklagemyndigheden i en sag, hvor en person f.eks. via internettet deler et eller nogle få nøgenbilleder, som udgangspunkt skal nedlægge påstand om fængsel i 30-40 dage.

I sager, hvor der videregives mange billeder, hvor karakteren af billederne er grovere, eller hvor videregivelsen sker i et større omfang, skal anklagemyndigheden nedlægge påstand om en skærpet straf.

Anklagemyndigheden kan undtagelsesvist nedlægge påstand om en lavere straf. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en person under 18 år videregiver et enkelt billede, der ikke har en grov karakter, til en eller få personer.

Strafpåstanden skal tilpasses de konkrete omstændigheder i den enkelte sag, og i den forbindelse skal anklagemyndigheden inddrage karakteren af krænkelsen, se pkt 5.1.

Anklagemyndigheden skal i forbindelse med straffpåstanden fremhæve, at offentliggørelse/deling af nøgenbilleder/videoer på internettet eller til flere personer kan være en meget alvorlig krænkelse – både af den afbildedes privatliv og af den afbildedes blufærdighed. Når private oplysninger offentliggøres eller deles på den måde, har den afbildede ikke længere rådighed over, hvad der sker med billederne/videoerne. Anklagemyndigheden skal i den forbindelse fremhæve risikoen for stor skadevirkning, og at der er tale om en krænkelse med mulige længerevarende konsekvenser.

Fra retspraksis kan henvises til nedenstående eksempler. Rigsadvokaten skal bemærke, at tiltalen i sagerne ikke er rejst i overensstemmelse med ovenstående retningslinjer, og at straffniveauet i sagerne efter Rigsadvokatens opfattelse derfor ikke afspejler, at der både er tale om en krænkelse af seksuel karakter samt uberettiget videregivelse af private billeder/videoer, jf. ovenfor. Hvis anklagemyndigheden henviser til en eller flere af disse domme i sin procedure, skal man samtidig gøre retten opmærksom herpå.

- **UfR 1999.177 V**, hvor tiltalte scannede 7 nøgenbilleder af sin tidligere hustru og lagde dem ind på sin hjemmeside på internettet med angivelse af hendes personnummer, adresse og telefonnummer og med en stærkt krænkende tekst til hvert billede. Tiltalte blev idømt ubetinget hæfte i 20 dage for overtrædelse af straffelovens § 264 d.
- **TfK 2005.709/1 Ø**, hvor tiltalte via internettet havde sendt nøgenbilleder til flere personer af en kvinde, han tidligere var kommet sammen med. Tiltalte havde samtidig sendt en pornografisk tekst, som gav indtryk af, at det var kvinden, som sendte billeder og tekst. Tiltalte blev idømt 20 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens § 264 d.
- **TfK 2014.641 Ø**, hvor tiltalte blev idømt ubetinget fængsel i 40 dage for medvirken til blufærdighedskrænkelse, jf. straffelovens § 232, jf. § 23, og for overtrædelse af straffelovens § 264 d. Tiltalte havde uberettiget videregivet links til private fotos af seksuel karakter af sin ekskone til adskillige personer på en sexchat. Han havde herudover i et enkelt tilfælde oplyst hendes identitet til en anden mand, hvilket medførte, at hun blev kontaktet.
- **TfK 2013.627 Ø**, hvor tiltalte blev idømt ubetinget fængsel i 6 måneder for medvirken til blufærdighedskrænkelse efter straffelovens § 232, for overtrædelse af straffelovens § 264 d, jf. § 23, for medvirken til udbredelse af børnepornografisk materiale efter straffelovens § 235, stk. 1, jf. § 23, samt for besiddelse af børnepornografisk materiale efter straffelovens § 235, stk. 2. Tiltalte blev fundet skyldig i uden samtykke fra de pågældende at have lagt billeder af 11 kvinder, heraf 3 kvinder under 18 år, ud på en hjemmeside, hvor billederne blev eller skulle blive manipuleret, så de kom til at fremstå som utugtige eller pornografiske. Tiltalte blev endvidere fundet skyldig i at videregive kontaktoplysninger på i hvert fald en af de piger, som var afbilledet, hvilket medførte henvendelser til hende. Han blev endelig fundet skyldig i at have besiddet 1.450 fotografier og 45 film omfattet af straffelovens § 235, stk. 2.

Det er i øvrigt Rigsadvokatens opfattelse, at samfundstjeneste i sager om digitale sexkrænkelser kan anvendes efter de almindelige regler om samfundstjeneste. Det betyder, at valget mellem

samfundstjeneste og ubetinget fængsel først og fremmest skal afgøres efter en samlet vurdering af dels grovheden af den foreliggende kriminalitet (som udtrykt ved længden af fængselsstraffen), dels omfanget og alvoren af eventuel tidligere kriminalitet. Herudover skal der lægges vægt på oplysningerne om gerningsmanden. Det er i øvrigt en forudsætning, at han eller hun skønnes egnet til at udføre samfundstjeneste. Se mere i afsnittet om samfundstjeneste i Rigsadvokatmeddelelsen.

5.3. Den afbildede person er under 18 år – straffelovens § 235

Anklagemyndigheden skal som udgangspunkt nedlægge påstand om, at tiltalte idømmes en fængselsstraf i sager om digitale sexkrænkelser, hvor den afbildede er under 18 år, og der sker overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1.

Sager om digitale sexkrænkelser vil ofte falde uden for det ”typiske” område for straffelovens § 235, stk. 1, om udbredelse af børnepornografisk materiale.

Sager om digitale sexkrænkelser efter straffelovens § 235 kan i højere grad sammenlignes med sager om digitale sexkrænkelser efter straffelovens § 232 og § 264 d, dvs. de sager, hvor den afbildede er over 18 år.

Hovedformålet med straffelovens § 235 er ifølge forarbejderne dels at beskytte børn og unge mod seksuelt misbrug, dels at beskytte de pågældende mod den selvstændige krænkelse der kan ske ved, at billederne udbredes i en videre og ubestemt kreds ([lovforslag nr. 281 af 27. april 2000, de almindelige bemærkninger, pkt. 6.6.](#)). I sager om digitale sexkrænkelser vil det oftest være formålet om udbredelsens selvstændige krænkelse, der er det bærende hensyn for strafpåstanden.

Det er derfor Rigsadvokatens opfattelse, at anklagemyndigheden som udgangspunkt skal nedlægge den samme strafpåstand i sager om digitale sexkrænkelser efter straffelovens § 235 som i sager om digitale sexkrænkelser efter straffelovens § 232 og § 264 d, se [pkt. 5.2.](#)

Anklagemyndigheden skal således som udgangspunkt skal nedlægge påstand om fængsel i 30-40 dage.

Det betyder, at anklagemyndigheden i en sag, hvor en person f.eks. via internettet deler et eller flere nøgenbilleder, som udgangspunkt skal nedlægge påstand om fængsel i 30-40 dage.

I sager, hvor der videregives mange billeder, hvor karakteren af billederne er grovere, eller hvor videregivelsen sker i et større omfang, skal anklagemyndigheden nedlægge påstand om en skærpet straf.

Anklagemyndigheden kan undtagelsesvist nedlægge påstand om en lavere straf. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en person under 18 år videregiver et enkelt billede, der ikke har en grov karakter, til en eller få personer.

Strafpåstanden skal tilpasses de konkrete omstændigheder i den enkelte sag, og i den forbindelse skal anklagemyndigheden inddrage karakteren af krænkelsen, se [pkt. 5.1.](#)

Det er i øvrigt Rigsadvokatens opfattelse, at samfundstjeneste i sager om digitale sexkrænkelser kan anvendes efter de almindelige regler om samfundstjeneste. Det betyder, at valget mellem samfundstjeneste og ubetinget fængsel først og fremmest skal afgøres efter en samlet vurdering af dels grovheden af den foreliggende kriminalitet (som udtrykt ved længden af fængselsstraffen), dels omfanget og alvoren af eventuel tidligere kriminalitet. Herudover skal der lægges vægt på oplysningerne om gerningsmanden. Det er i øvrigt en forudsætning, at han eller hun skønnes egnet til at udføre samfundstjeneste. Se mere i afsnittet om samfundstjeneste i Rigsadvokatmeddelelsen.

For så vidt angår brugen af samfundstjeneste i de ”typiske” sager om børnepornografi, jf. straffelovens § 235, stk. 1, se [afsnittet om Seksualforbrydelser, pkt. 5.6. i Rigsadvokatmeddelelsen](#).

6. Efter dom

6.1. Domme til Vidensbasen

Anklageren skal overveje, om dommen er egnet til at indgå i anklagemyndighedens Vidensbase.

Digitale sexkrænkelser er et [anklagerfagligt fokusområde i retspraksis i 2017](#), og det betyder, at alle landsretsdomme skal sendes til Vidensbasen.

En dom om digitale sexkrænkelser kan derudover være egnet til Vidensbasen, hvis den belyser strafniveauet eller subsumptionen, eller hvis dommen belyser problemstillinger af generel/principiel betydning for retstilstanden.

Kun endelige domme må indsendes til Vidensbasen.

[Skemaet om incest og seksualforbrydelser til indsendelse af domme](#) til Vidensbasen findes under Viden på AnklagerNet.

7. Love og forarbejder

Straffeloven - seneste hovedlov

- [Lovbekendtgørelse nr. 1052 af 4. juli 2016](#)

Relevante forarbejder

- Lov nr. 441 af 31. maj 2000
 - [Lovforslag nr. 281 af 27. april 2000](#)
- Lov nr. 633 af 12. juni 2013
 - [Lovforslag nr. 141 af 6. februar 2013](#)
- [Straffelovrådets betænkning nr. 1563/2017 om freds- og ærekrænkelser](#)
- [Straffelovrådets betænkning nr. 601/1971 om privatlivets fred](#)
- [Straffelovrådets betænkning nr. 1534/2012 om seksualforbrydelser](#)